

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ОДЕСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

ЕКОНОМІКА ПІДПРИЄМСТВА:
СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ТЕОРІЇ ТА ПРАКТИКИ

МАТЕРІАЛИ
П'ЯТОЇ МІЖНАРОДНОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ
КОНФЕРЕНЦІЇ

ОДЕСА-2016

УДК 334.716 (043.2)

ББК 65.29

Економіка підприємства : сучасні проблеми теорії та практики :
Матеріали п'ятої міжнар. наук.-практ. конф., 15-16 вересня 2016 р.
– Одеса, Атлант, 2016. – 426 с.

Для студентів економічних спеціальностей, викладачів,
аспірантів і докторантів вищих навчальних закладів, працівників
управлінської діяльності підприємств та організацій

Укладач:

- доктор економічних наук, професор, заслужений діяч науки і
техніки України, завідувач кафедри економіки підприємства
ОНЕУ Янковий О.Г.

Матеріали конференції публікуються в авторській редакції з
незначною загальною правкою укладача

ISBN 978-966-2361-93-3

© Одеський національний
економічний університет. 2016

Карпенко Л. М. Busary Olanrewaju Ridwan	Сучасні питання модернізації адміністративного супроводження функціонування організації	278
Кизенко О. О.	Трансформація економічної функції на підприємстві: багатовекторність та конвергенція	280
Корниевская Е. В.	Механизм управления экономической безопасностью предприятия в нестабильных условиях хозяйствования	282
Кошельок Г. В. Малишко В. С.	Стрес-тестування ризиків грошових потоків промислового підприємства	284
Кузьменко Г. І.	Концепція створення системи обліково- інформаційного забезпечення діяльності суб'єкта господарювання	286
Літвінов О. С.	Методичні засади розрахунку швидкості та прискорення процесу економічного відтворення ресурсів	288
Макогон В. В.	Застосування аутсорсингу у системі управління податковим навантаженням агроформувань	290
Мартинюк О. А.	Сучасні технології управління підприємствами АПК	292
Передало Х. С. Процик І. С. Петик М. І. Тесля С. М.	Основні аспекти етичної поведінки з врахуванням процесів євроінтеграції Управління податковою безпекою підприємства	294 296
Сабадирьова А. Л. Шинкаренко В. М.	Сучасні механізми оцінювання капіталізації потенціалу підприємства	298
Самофатова В. А.	Концепція адаптивного управління сталим розвитком підприємств харчової промисловості	300
Ситник Й. С.	Зміна структури робочого часу персоналу підприємств в умовах інтелектуалізації економіки та менеджменту	302
Слободянюк О. В.	Сучасні проблеми формування стратегічного управління страхових компаній	304
Чубук Л. П.	Сценарний аналіз ризиків інвестування у елеватори (зернохословища)	306
Малютенко О. Ю.	Ризик невиконання стратегічних цілей організації: оцінка та запобіжні дії	308
Горлова О. П.	Проблеми інтегрування стандартизованих систем управління на підприємствах України	309
Шалений В. А.	Основні засади управління господарськими ризиками в умовах кризи	311

Самофатова В. А.

к.е.н., доцент

Одеська національна академія харчових технологій (Україна)

КОНЦЕПЦІЯ АДАПТИВНОГО УПРАВЛІННЯ СТАЛИМ РОЗВИТКОМ ПІДПРИЄМСТВ ХАРЧОВОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ

Для вітчизняних підприємств харчової промисловості, що функціонують в умовах зростаючої невизначеності та динамічності зовнішнього середовища, одним з найголовніших факторів забезпечення конкурентоспроможності стає їх сталий розвиток. В сучасних умовах підприємства харчової промисловості вимушені долати кризові ситуації, що пов'язані передусім зі зниженням попиту населення та недостатнім обсягом інвестицій для забезпечення розвитку. Тому, в умовах жорсткої конкурентної боротьби, важливим завданням підприємств вітчизняної харчової галузі є удосконалення внутрішніх виробничих можливостей і впровадження нових технологій управління.

Сталий розвиток – це комплексне поєднання економічного, екологічного та соціального розвитку, передусім за рахунок зменшення забруднення навколишнього середовища та підвищення ефективності використання наявних природних ресурсів. Сталий розвиток підприємств харчової промисловості невідривний від процесу цілеспрямованих змін економічних і технологічних показників діяльності у взаємозв'язку з динамікою ринку, інноваційними технологіями та соціальними тенденціями для найбільш повного задоволення споживчого попиту і ефективного функціонування у ринковому середовищі.

Найсуттєвішою характеристикою світового ринку, що визначає характер управління підприємствами, є темп змін у зовнішньому середовищі в порівнянні з реакцією підприємства. Якщо на початку століття більшість підприємств за умов будь-яких змін мали час на обмірковування, розробку і реалізацію відповідних заходів як реакцію на зміни, то сьогодні основне завдання менеджменту полягає в тому, щоб передбачити будь-які зміни і підготувати заздалегідь реакцію підприємства.

Адаптацію можна розглядати як процес змін кількісних і якісних ознак системи, що дозволяє їй досягти оптимального або в критичних умовах граничного стану функціонування в мінливих умовах. Системи здатні змінювати свої параметри відповідно до зовнішніх умов – пристосовуватися (самоналаштуватися) називають адаптивними, а в основі функціонування адаптивних систем лежить механізм зворотного зв'язку [1, с.116].

Адаптивність, тобто постійне пристосування системи до зовнішніх факторів досягається за рахунок інформації, зворотного зв'язку та адекватної реакції з боку усіх структурних підрозділів підприємства на зміни, що відбуваються. Під здатністю до адаптації слід розуміти можливість гнучко змінювати організаційну, виробничу, управлінську системи підприємства відповідно до змін середовища.

Способом адаптації підприємств до мінливих умов середовища на шляху впровадження інновацій є: удосконалення управління витратами,

реструктуризація виробництва, пошук нових каналів збуту, стимулювання працівників до продуктивної та винахідницької діяльності [2, с. 668].

Основна мета діяльності підприємства – отримання прибутку та розвиток. Дослідники у сфері управління частково ототожнюють процеси розвитку та адаптації підприємств і, як найбільш важливі фактори, які дозволяють вітчизняним підприємствам адаптуватись до змін умов зовнішнього середовища, виділяють наступні [3, с. 98]:

- технічні – перехід від традиційних до високих технологій;
- зміни структури потреб – зниження матеріало- та енергомісткості виробленої продукції при збереженні її споживчих властивостей, значне підвищення якості та надійності споживчих властивостей товарів, підвищення культури споживання;
- виробничі – створення великих компаній з високим рівнем диверсифікації виробництва, навколо яких формується мережа підприємств малого та середнього бізнесу, орієнтація на розвиток виробничої кооперації в межах та поза межами регіону, формування інтелектуального потенціалу регіону.

Процеси глобалізації економіки і трансформації індустріального суспільства в інформаційне потребують прискорення адаптації вітчизняних підприємств. Водночас, можливості реалізації економічних інтересів майбутніх поколінь не повинні зменшуватися у зв'язку з використанням ресурсів нинішніми поколіннями.

На основі адаптивного управління можливо забезпечити всебічне урахування вимог ринку, дій конкурентів, постачальників сировини. Економічна сталість і конкурентоспроможність є стратегічною метою адаптивного управління підприємствами харчової промисловості.

Література

1. Охтеня А. А. Теоретические основы адаптивного планирования производства / А. А. Охтеня, О.Р. Виноградова // Научный вестник Черниговского государственного института экономики и управления. Серия 1, Экономика : сборник научных работ. – Чернигов : ЧДІЕУ, 2009. – № 3(4). – С. 115-121.

2. Українець А. І. Механізм адаптації та інноваційного розвитку машинобудівних підприємств / А. І. Українець, Т. В. Кулініч // Вісник Національного університету "Львівська політехніка". – № 628. – 2008. – С. 666-673. (Серія : Проблеми економіки та управління).

3. Кулик Н. М. Технологія адаптації у системі управління підприємством / Н. М. Кулик, Т. М. Соколенко // Економічний аналіз : зб. наук. праць / Тернопільський національний економічний університет; редкол. : С. І. Шкарабан (голов. ред.) та ін. – Тернопіль : Видавничо-поліграфічний центр Тернопільського національного економічного університету "Економічна думка", 2013. – Том 14. – № 3. – С. 96-100.